

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Maroni. 20.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

perturbatione versatur, vt qui sacræ illius anchoræ expectatione recreetur & erigatur. Hanc igitur adhibe: atque omnes molestias superabis.

Isidoro Presbytero. 18.

Hefychij, viri singulari erga Deum pietate præditi, negotio coronidem imponas velim: vt & tu nominis celebritatem adipiscaris: & ego ingenti voluptate afficiar: & ipse rursû tua omnia prædicet. Est enim is vir, qui gratias agere norit.

Eutocio Diacono. 19.

Quòd multis rebus minimè indigere, communi omnium consensu maximum bonum sit, liquet. Quòd autem sublimiorem se præbere, quàm vt facultatibus opus sit, habeat, multò maioris virtutis ac laudis sit, id quoque extra controuersiam est. Ac proinde animæ curam maximè geramus: corporis, quantum necessitas exigit: externorum bonorum, ne tantillum quidem. Hac enim ratione hîc quoque beatitudinis arcem attingemus, quæ cælorum etiam regnum parturit. Quòd si quibusdam audientibus minimè vera hæc esse videntur, at mihi videntur. Neque enim tam sedulò id ago, vt, quæ dico, veritatis fidem apud auditores nanciscantur (nisi velut obiter ac præter destinatum opus) quàm vt apud me.

Maroni. 20.

Quantum vita quieta, & à negotiis feriata, voluptatis habeat minimè scire videris: nec tu fortasse solus, verùm ij quoque qui idem, quod tu, vitæ genus susceperûnt, vt qui eam nunquam purè ac syncerè degustarint. Desine itaque non modò curiosè aliena inquirere, atque calumniari: verùm etiam calumniatores comparare. Metuendum enim est, ne in stuporem prolapsus, vitium complectaris, virtutem autem probris atque ignominia afficias.

ἐπίκειται τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἱερᾶς ἐκείνης ἀκρόασις ὀρθοῦ μῆτος. Ἐξῶ τίνω αὐτῇ, καὶ πάντων ἔση κρείττων τῆς λυπηρῶν.

Isidῶρω πρεσβυτέρῳ. ιη.

Κορωνίδα ἔπιθεῖναι τῷ κατὰ τὸν θεοσεβέστατον Ηούχιον ἀράγματι κατεξίωσον, ἵνα σὺ μὲν ἀοιδιμος γένοιο, ἐγὼ δὲ λια ἠοιδεῖν, αὐτὸς τε πάλιν ἀνακμηρῶξῃ τὰ σοῦ ἅπαντα. ἀπὴρ γὰρ ἔστιν εἰδέναι χρεῖτας ἔπιτάμνος.

Εὐτοκίῳ Διακόνῳ. ιθ.

Οπι μὲν τὸ μὴ δεῖσθαι πολλῶν συωμολόγηται μέγιστον ἀγαθόν, δῆλον. ὅπι δὲ καὶ τὸ τῆς τῆς ὄντων χρεῖας ἀνότερον καὶ κρείττονα εἶναι, πολλῶ μείζονος εὐπραγίας αἰετῆ, καὶ τῆτο συωμολόγηται. ἐκουῖ φροντισσῶν τῆς μὲν ψυχῆς μάλιστα, τῆ δὲ σώματος ὅσον ἀνάγκη, τῆ δὲ ἔξω μὲν ὅσον. ἔπει γὰρ ἐάντ αὐθα πρὸς τὴν ἀκροτάτῃ μαχεριότητα φθάσαι μιν, τὴν καὶ τὴν οὐρανῶν βασιλείαν ὠδίνουσαν. εἰ δὲ πῶν οὐ δοκεῖ ταῦτα ἀκέραια ἀληθῆ εἶναι, ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ γὰρ ποσοῦτον ὅπως τοῖς ἀκούουσιν ἀλέγω δόξῃ ἀληθῆ εἶναι πρῶθυμῆμα, εἰ μὴ εἴη πάρεργον, ἀλλ' ὅπως ἐμοί.

Μάρωνι. κ.

Εοικας ἀγνοεῖν ὅσην ὁ ἀράγμων βίος ἔχει τὴν εὐφροσύνην. τάχα δὲ σὸκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸν αὐτὸν σοὶ βίον ἐπαγηρημένοι, ἅπε μὴδέποτε ταύτης γευσάμενοι καθαρώς. πέπασσο τοίνυ μὴ μόνον πολυπραγμονῶν, καὶ σικοφαντῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς σικοφάντας σικροτῶν. κινδυνεύεις γὰρ εἰς ἀναλγησίαν ἐκπεπικώς, τὴν μὲν κακίαν πείσσειν, τὴν δ' ἀρετὴν πρῶθυμῆμα κίσειν.

Ερμο-